

Kjak

Levi Mørk

býráðslimur og ikki at gloyma eisini námsfrøðingur, sum hevur ábyrgd báðumegin borðið!

Kom fram í ljósið Jørgen!

Eg fari at heita á stýrandi partar í pedagogmálinum um at fáa enda a verkfallinum.

Tað er komið mær fyri oyrað, at Føroya Pedagogfelag á seinasta samráðingarfundi ikki fekk boðið nakrar ítøkiligar tímar til fyrireiking og ikki eitt oyrað í lønarhækkan.

Um vit taka Ísland sum dømi, so fáa námsfrøðingar har framvegis – hóast figgjarkreppu! - 5 tímar hvør um vikuna til fyrireiking og 25% í lønarhækkan.

Í Føroyum fáa námsfrøðingar hvørki av hesum!

Hetta er ein stór niðurgering av teimum, sum "ansa" okkara framtíð, t. e.: børnunum. Tað kann ikki vera rætt.

Tórshavnar kommuna sparir fleiri millionir av hesum verkfalli, og sum býráðslimur í Tórshavnar kommunu vil eg hava eina loysn á

málinum í stundini.

Mítt ynski er, at Føroya Pedagogfelag fær eitt betri tilboð enn tað seinasta, sum var ein vanlukka!

Somuleiðis fari eg heita á landsins myndugleikar, t.e.: Jørgen Niclasen, landsstýrisman í figgjarmálum, um at koma fram í ljósið og ikki ganga sum eitt huldufólk og kasta bóltin til eitt nu KAF og FPF.

Størsti avgerðarætturin liggur hjá Figggjarmálaráðnum.

Verkfallið rakar nú sera hart, og støðan er ótolandi fyri okkum øll. Ábyrgdin er hjá okkum øllum – politikarum, bæði kommunalum og landspolitkarum.

Katrin Bjarnadóttir

Hugleiðingar eftir at hava lisið – og lisið kunningina frá KAF í sambandi við verkfallið hjá Føroya Pedagogfelag

Fyrst hugsi eg um grunngevingarnar fyri ósemjuni, KAF nevnríggjar: fakfelags-samstarvið, lønarleisturin/skattaskipanin og tíð til fyrireiking, men gloymir at nevna hoyringsskrivini, sum eg haldið er ein stórir partur av trætuni. Tað er ein rættur vit hava og ein trygd hjá okkum starvsfólkum at rætt verður atborðið um vit verða søgd úr starvið – hetta mugu vit halda fast við.

Lønarleisturin er sum hann er, men tað virkar ótrúliga smáligt at bjóða okkum ein reallønarniðurskurð og skattalætta uppá nakað og onki.

KAF, hevur í kunningini sett nakrar starvsbólkar upp, sum fáast við umsorganararbeiðið. Løninar síggja nokso javnar út og tí átti vit kanska ikki at grenja so nógv um lága løn. Vit eru øll í tí læggja endanum av lønarstiganum.

Eg havi til stuttleika, men í ramasta álvara, siti og rokna uppá tøluni hjá KAF, har tey sammeta lønirnar hjá okkum við aðrar lønarbólkar. Fyri at tað skal verða nøkulunda eftirfarandi, havi eg rokna lønina út, sum um hesir starvsbólkar hava sturvast í 16 ár og fulla tíð allatíðina. Tað vil siga at øll eru komin á endastig og summi hava verið tað í fleiri ár.

Um vit ikki rokna viðbøtur, vaktargjöld og annað við, men bara mánaðarlønina og eftirlønina, sær tað soleiðis út:

Eftir 16 ár í arbeiðið fulla tíð, hevur:

Eitt hjálparfólk forvunnið kr. 3.848.589,12 og í eftirlønt uppspart sær kr. 362.711,29.

Ein pedagogur á dagstovni forvunnið kr. 4.763.874,72 og í eftirløn uppspart sær kr. 571.664,94

Ein sjúkrarøktarfrøðingur hevur forvunnið kr. 4.762.359,84 og í eftirløn uppspart sær kr. 714.353,98

Ein fysio- ella ergotera-

peutur hevur forvunnið kr. 5.010.710,40 og í eftirløn uppspart sær kr. 791.692,24

Skúlalærarin hevur forvunnið kr. 5.255.516,64 og í eftirløn uppspart sær kr. 893.437,83

Hetta skal ikki skiljast sum um eg ikki unni hvørjum sítt, haldi at vit øll hava uppiborið tað løn vit stríðast fyri. Men tað sker í hjartað at síggja at munurin millum okkum, sum oftast verða samanborin er í lønum eftir 16 ár kr. 1.406.927,52 og munurin millum uppspart til pensiónaldurin er kr. 530.726,54.

Um vit taka hjálparfólkini úr rokniestykkinum er munurin enn stórir kr. 493.156,80 og í eftirlønini kr. 321.772,86

Ongin av hesum starvsbólkunum er hágløntur og ongin av hesum fáa tað stóra burtúr skattalættanum, líkamikið hvat skattalættin verður kallaður – flatur ella progresivur.

Við hesum í huga og tá hugsa verður um hvussu skjótt tað gekk at broyta skattaskipanina hesafer, er tað heilt burturvið at tengja lønarleistin og skattaskipanina saman. Vit vilja stutt og greitt hava meira í løn!

Um kravið um fyrireikingartíð skrivur KAF ella Heðin Mortensen í kunn-

ingini, at vit ikki eru samd um hvat fyrireiking er – og har hava tey kanska rætt. Fólk á gøtuni, vóru spurð um hvussu nógv fyrireikingartímar tey vildu hava. Svarini vóru líka ymisk, sum tey høvdu verið, um spurt var hvussu nógv løn fólk hildi at limirnir í Føroya Pedagogfelag skuldu hava. Men vit eru øll samd um at vit brúka nógv ov nógv tíð eftir arbeiðstíð til at ráðleggja, fyrireika og eftirmeta okkara arbeiði. Fyri onga løn – bert tí vit hava ein fakligan stoltleika sum vit ikki vilja lata fara. Ymiskt er eisini frá stovn til stovn hvussu arbeiðt verður og hvønn tørv tey hava.

Tað eru arbeiðsgevarin og leiðslan á dagstovninum, ið leggur arbeiðið til rættis – arbeiðsgevarin er ofta kommunan og tí má borgarstjórin Heðin Mortensen og hini í KAF eisini lurta, tá gjørt verður vart við, at alt ikki riggar sum leiðslan vil. Nógv er spart innan dagstovnaøkið tey síðstu árin – tó ikki í 2012. Tað er líka ringt hjá stovnunum, sum hjá vanligu húsarhaldinum at fáa peningin at røkka til allar tær útreiðslur ið eru.

Heðin Mortensen kann væl halda at foreldur, sum heild eru nøgd við virksemi

á stovnunum. Tað vita vit væl at tey sum heild eru. Tað sum foreldrini ikki vita, er at ótrúliga nógv starvsfólk arbeiða við skrivum, eygleiðingum og øðrum aftaná vanligu arbeiðstíð. Hetta bert tí starvsfólkini ynskja at gera sítt arbeiði til lítar.

Men her er tað vit siga stop, nú er nokk og vit vilja hava skipað tíðina soleiðis at tað ikki skal ganga út yvir børnini, tey við serligum tørvi og hini starvsfólkini, at vit hava hug til at betra um arbeiði hjá okkum.

Eg havi verið so heldig at kenna eitt barn, sum svaraði mær soleiðis einafer eg segði eg hevði frí: "Tú ert heldig, tú hevur frí – eg eri altíð eg".

Hetta lærði meg at siga : "eg fari heim", tí frí hevur tú ongantíð, tá tú arbeiðir við børnum ella øðrum, ið hava serligan tørv.

Tey búgva í hjartanum hjá okkum og tað nívir okkum um vit ikki kunnu skapa nøktandi umstøður fyri tey og familjum teirra.

So tí vilja vit ikki longur bara sita og bíða – vit fáa heldur ikki nógvur pengar tá vit verða gomul.

Hetta vóru mínar hugleiðingar um kunningina hjá Kommunala Arbeiðsgevarafelagnum.

Sig tína
mening í
Sosialinum